

32002F0465

L 162/1

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

20.6.2002.

PADOMES PAMATLĒMUMS
(2002. gada 13. jūnijs)
par kopējām izmeklēšanas grupām

(2002/465/TI)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, un jo īpaši tā 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Beļģijas Karalistes, Francijas Republikas, Spānijas Karalistes un Apvienotās Karalistes ierosinājumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Viens no Savienības mērķiem ir nodrošināt pilsoņiem augsta līmeņa aizsardzību brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, un šo mērķi var sasniegt, novēršot un apkarojot noziedzīgus nodarījumus ar ciešāku policijas, muitas iestāžu un citu dalībvalstu kompetento iestāžu sadarbību, tajā pašā laikā ievērojot cilvēktiesību un pamatbrīvību principus un tiesiskumu, uz ko balstās Savienība un kas ir vienots dalībvalstīs.
- (2) Eiropadome 1999. gada 15. un 16. oktobra sanāksmē Tampērē aicināja nekavējoties izveidot Līgumā par Eiropas Savienību paredzētās kopējās izmeklēšanas grupas, uzskatot cīņu pret narkotiku un cilvēku tirdzniecību, kā arī terorismu.
- (3) 13. pantā Konvencijā par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpējo palīdzību krimināllietās ⁽³⁾, ko Padome pieņēmusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 34. pantu, paredzēti noteikumi par kopējo izmeklēšanas grupu izveidi un darbību.
- (4) Padome mudina veikt visus pasākumus, lai nodrošinātu pēc iespējas drīzāku šīs konvencijas ratifikāciju, bet ne vēlāk kā 2002. gadā.
- (5) Padome atzīst, ka ir svarīgi ātri reaģēt uz Eiropadomes aicinājumu nekavējoties izveidot kopējās izmeklēšanas grupas.

- (6) Padome uzskata, ka, lai varētu pēc iespējas efektīvāk cīnīties pret starptautisko noziedzību, šajā brīdī Savienības līmenī ir jāpieņem noteikti juridiski saistoši akti par kopējām izmeklēšanas grupām, kas attiektos uz kopēju narkotiku un cilvēku tirdzniecības un terorisma izmeklēšanu.
- (7) Padome šādu grupu izveidi cīņai pret teroristu izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem uzskata par prioritāti.
- (8) Grupas sastāvu, mērķi un darbības ilgumu nosaka dalībvalstis, kas to izveido.
- (9) Izveidojot grupu, dalībvalstis var iespēju robežās un saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem pieņemt lēmumu, ļaut iesaistīties grupas darbībā personām, kas nepārstāv dalībvalstu kompetentās iestādes, tai skaitā personām, kas pārstāv, piemēram, Eiropolu, Komisiju (OLAF), kā arī trešo valstu iestāžu pārstāvjiem un jo īpaši ASV tiesībaizsardzības iestāžu pārstāvjiem; Šādos gadījumos nolīgumā par grupas izveidi precizē jautājumus par šādu pārstāvju iespējamo atbildību.
- (10) Dalībvalsts teritorijā kopējā izmeklēšanas grupa darbojas saskaņā ar šajā dalībvalstī piemērojamajiem tiesību aktiem.
- (11) Šis pamatlēmums neskar citus noteikumus vai kārtību par kopēju izmeklēšanas grupu izveidošanu vai darbību,

IR PIEŅĒMUSI ŠO PAMATLĒMUMU.

I. pants

Kopējas izmeklēšanas grupas

1. Pēc savstarpējas vienošanās divu vai vairāku dalībvalstu kompetentās iestādes var izveidot kopēju izmeklēšanas grupu konkrētam mērķim uz noteiktu laiku, ko var pagarināt pēc savstarpējas piekrišanas, lai veiktu kriminālizmeklēšanu vienā vai vairākās dalībvalstīs, kuras ir izveidojušas šo grupu. Grupas sastāvu nosaka vienošanās.

⁽¹⁾ OV C 295, 20.10.2001., 9. lpp.

⁽²⁾ Atzinums sniegts 2001. gada 13. novembrī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV C 197, 12.7.2000., 1. lpp.

Kopēju izmeklēšanas grupu var izveidot, ja:

- a) dalībvalsts veiktā noziedzīgu nodarījumu izmeklēšana prasa smagu un rūpīgu darbu, iesaistot citas dalībvalstis;
- b) vairākas dalībvalstis veic noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanu, kurā lietas apstākļi prasa iesaistīto dalībvalstu saskaņotu rīcību.

Jebkura no attiecīgajām dalībvalstīm var iesniegt lūgumu izveidot kopēju izmeklēšanas grupu. Grupu izveido dalībvalstī, kurā ir paredzēts veikt izmeklēšanu.

2. Papildus informācijai, kas minēta Eiropas Konvencijas par savstarpējo palīdzību krimināllietās 14. pantā, kā arī 37. pantā 1962. gada 27. jūnija Beniluksa līgumā, kas grozīts ar 1974. gada 11. maija protokolu, kopējas izmeklēšanas grupas izveidošanas lūgumi ietver priekšlikumus par grupas sastāvu.

3. Kopēja izmeklēšanas grupa to dalībvalstu teritorijā, kas ir izveidojušas grupu, darbojas saskaņā ar šādiem vispārējiem nosacījumiem:

- a) grupas vadītājs ir tās kompetentās iestādes pārstāvis, kas piedalās kriminālizmeklēšanā un atrodas dalībvalstī, kurā darbojas grupa. Grupas vadītājs rīkojas savas kompetences robežās saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.
- b) Grupa veic savu darbību saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tā darbojas. Grupas locekļi veic savus uzdevumus
  - a) apakšpunktā minētās personas vadībā, ņemot vērā nosacījumus, kurus viņu pārstāvētās iestādes ir iekļāvušas nolīgumā par grupas izveidošanu.
- c) Dalībvalsts, kurā darbojas šī grupa, veic visus vajadzīgos organizatoriskos pasākumus, lai grupa varētu darboties.

4. Šajā pamatlēmumā kopējās izmeklēšanas grupas dalībniekus, kuri nav no dalībvalsts, kurā darbojas grupa, sauc par "norīkotiem" darbam grupā.

5. Kopējās izmeklēšanas grupā norīkotajiem dalībniekiem ir tiesības piedalīties izmeklēšanas darbībās dalībvalstī, kurā notiek darbība. Tomēr grupas vadītājs konkrētu iemeslu dēļ var nolemt citādi saskaņā ar tās dalībvalsts likumiem, kurā grupa darbojas.

6. Kopējās izmeklēšanas grupā norīkotajiem dalībniekiem saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā grupa darbojas, grupas vadītājs var uzticēt uzdevumu veikt noteiktas izmeklēšanas darbības, ja to apstiprina kompetentās iestādes dalībvalstī, kurā notiek darbība, un norīkotāja dalībvalsts.

7. Ja kopējai izmeklēšanas grupai jāveic izmeklēšanas darbības vienā no dalībvalstīm, kas ir piedalījies grupas izveidošanā, tie grupas locekļi, ko šī dalībvalsts ir norīkojusi, var lūgt savas kompetentās iestādes veikt šīs darbības. Minētajā dalībvalstī šo darbību veikšanu izskata saskaņā ar nosacījumiem, kurus piemērotu, ja tās būtu nepieciešamas izmeklēšanai attiecīgajā dalībvalstī.

8. Ja kopējai izmeklēšanas grupai ir vajadzīga tādas dalībvalsts palīdzība, kura nav piedalījies grupas izveidošanā, vai trešās valsts palīdzība, tās valsts kompetentās iestādes, kurā notiek darbība, var lūgt palīdzību citas attiecīgās valsts kompetentajām iestādēm saskaņā ar atbilstošajiem dokumentiem vai kārtību.

9. Saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem savas kompetences robežās kopējās izmeklēšanas grupas dalībnieks var sniegt grupai informāciju, kas pieejama dalībvalstī, kura viņu norīkojusi piedalīties grupas veiktajā kriminālizmeklēšanā.

10. Informāciju, kuru grupas dalībnieks vai norīkotais dalībnieks ir likumīgi ieguvis, darbojoties kopējā izmeklēšanas grupā, un kura citādi nav pieejama attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, var izmantot:

- a) mērķim, ar kādu ir izveidota grupa;
- b) lai atklātu un izmeklētu noziedzīgus nodarījumus un sauktu par tiem pie atbildības, ja iepriekš ir saņemta tās dalībvalsts piekrišana, kurā informācija ir iegūta. Minēto piekrišanu var nedot tikai tad, ja šādas informācijas izmantošana apdraudētu kriminālizmeklēšanu attiecīgajā dalībvalstī un ja tās sakarā šī dalībvalsts varētu atteikties sniegt savstarpēju palīdzību;
- c) lai novērstu tūlītējus un nopietnus draudus sabiedrības drošībai, un neskarot b) apakšpunktu, ja pēc tam uzsāk kriminālizmeklēšanu;
- d) citiem mērķiem, ciktāl par to vienojas dalībvalstis, kas izveidojušas grupu.

11. Šis pamatlēmums neskar citus noteikumus vai kārtību par kopēju izmeklēšanas grupu izveidošanu vai darbību.

12. Ciktāl to atļauj attiecīgo dalībvalstu tiesību akti vai jebkura to starpā piemērojama juridiska akta noteikumi, var vienoties par kārtību, kādā grupas darbībā iesaistās personas, kas nav to dalībvalstu kompetento iestāžu pārstāvji, kuras izveidojušas kopējo izmeklēšanas grupu. Minētās personas, piemēram, var būt to iestāžu amatpersonas, kuras izveidotas, ievērojot Līgumu par Eiropas Savienību. Tiesības, ko grupas dalībniekiem vai norīkotajiem dalībniekiem piešķir, pamatojoties uz šo pamatlēmumu, uz šīm personām neattiecas, ja vien vienošanās neparedz citādi.

2. pants

Amatpersonu kriminālatbildība

Attiecībā uz nodarījumiem, kas izdarīti pret amatpersonām vai ko amatpersonas pašas ir izdarījušas 1. pantā minētās darbības laikā, amatpersonas, kas nav no dalībvalsts, kurā notiek darbība, uzskata par tās dalībvalsts amatpersonām, kurā notiek darbība.

3. pants

Amatpersonu civiltiesiskā atbildība

1. Ja saskaņā ar 1. pantu dalībvalsts amatpersonas darbojas citā dalībvalstī, pirmā dalībvalsts atbild par visiem kaitējumiem, ko šīs amatpersonas nodarījušas savas darbības laikā, saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras teritorijā viņas darbojas.

2. Dalībvalsts, kuras teritorijā ir nodarīti 1. punktā minētie kaitējumi, novērš šos kaitējumus saskaņā ar nosacījumiem, kurus piemēro šīs valsts amatpersonu nodarītiem kaitējumiem.

3. Dalībvalsts, kuras amatpersonas ir nodarījušas kaitējumu kādai personai citas dalībvalsts teritorijā, pilnībā atlīdzina šai dalībvalstij visas summas, ko tā izmaksājusi cietušajiem vai viņu pilnvarotajām personām.

4. Neskarot dalībvalstu tiesību īstenošanu attiecībā uz trešām pusēm un izņemot 3. punktu, katra dalībvalsts 1. punktā paredzētajā gadījumā nepieprasa atlīdzību par citas dalībvalsts nodarītajiem kaitējumiem.

4. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai līdz 2003. gada 1. janvārim saskaņotu šī pamatlēmuma noteikumus.

2. Dalībvalstis nosūta Padomes Ģenerālsekretariātam un Komisijai to noteikumu tekstus, ar kuriem to tiesībās iekļauj saistības, kuras tām uzliek šis pamatlēmums. Pamatojoties uz šo un citu informāciju, Komisija līdz 2004. gada 1. jūlijam iesniedz Padomei ziņojumu par šā pamatlēmuma darbību. Padome novērtē, kā dalībvalstis panākušas atbilstību šim pamatlēmumam.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šis pamatlēmums stājas spēkā tā publicēšanas dienā *Oficiālajā Vēstnesī*. Tas zaudē spēku, kad visās dalībvalstīs ir stājušies spēkā Konvencija par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpējo palīdzību krimināllietās.

Luksemburgā, 2002. gada 13. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

M. RAJOY BREY